

Dr. Papp Lajos : **AZ ÉN MIATYÁNKOM**

Mikor a szíved már csordultig tele,
Mikor nem csönget rád, soha senki se,
Mikor sötét felhő borul életedre,
Mikor kiket szeretsz, nem jutsz eszükbe.
Ó, "Lélek", ne csüggedj! Ne pusztulj bele!
Nézz fel a magasba, -reményteljesen,
S fohászkodj: Miatyánk, Ki vagy a mennyekben!

Mikor a magányod ijesztően rád szakad,
Mikor kérdéssre választ a csend nem ad,
Mikor körülvesz a durva szók özöne,
Átkozódik a "Rossz", - erre van Istene!
Ó, "Lélek", ne csüggedj! Ne roppanj bele!
Nézz fel a magasba, -és hittelt rebegd,
Uram! Szenteltessék meg a Te neved!

Mikor mindenfelől forrong a "nagyvilág",
Mikor elnyomásban szenved az igazság,
Mikor szabadul a Pokol a Földre,
Népek homlokára Káin bélyege van sűtve,
Ó, "Lélek", ne csüggedj! Ne törjél bele!
Nézz fel a magasba, -hol örök fény ragyog,
S kérd: Uram! Jöjjön el a Te országod!

Mikor beléd sajdul a rideg valóság,
Mikor életednek nem látod a hasznát,
Mikor magad kínlódsz, láztól meggyötörve,
Hisz bajban nincs barát, ki veled törődne...!
Ó, "Lélek", ne csüggedj! ne keseredj bele!
Nézz fel a magasba, -Hajtsd meg homlokod,
S mond: Uram, legyen meg a Te akaratod!

Mikor a "kisember" fillérekben számol,
Mikor a drágaság az idegekben táncol,
Mikor a "gazdagság" milliót költ, hogy éljen,
S millió szegény a "nincstől" hal éhen,
Ó, "Lélek", ne csüggedj! Ne roskadj bele!
Nézz fel a magasba, -tedd össze két kezedet,
S kérd: Uram! -Add meg a napi kenyérünket!

Mikor életedbe lassan belefáradsz,
Mikor hited gyöngül,- sőt - ellene támadsz,
Mikor, hogy imádkozz, nincs kedved, sem erőd,
Minden lázad benned, hogy - tagadd meg "Őt"!
Ó, "Lélek", ne csüggedj! Ne egyezz bele!
Nézz fel a magasba, s hívd Istenedet!
Uram!- Segíts! -S bocsásd meg vétkeimet!

Mikor hittelt abban, hogy téged megbecsülnek,
Munkád elismerik, lakást is szereznek,
Mikor verítékig hajszoztad magad,
Később rádöbbsentél, hogy csak kihasználtak,...!
Ó, "Lélek", ne csüggedj! Ne ess kétségbe!
Nézz fel a magasba, sírd el Teremtődnek:
Uram!- Megbocsátok az ellenem vétőknek...

Mikor a "nagy hatalmak", a békét tárgyalják,
Mikor a BÉKE sehol!- Csak egymást
gyilkolják!...
Mikor a népeket a vesztükbe hajtják,
S kérded: Miért tűröd ezt?
Istenem MIATYÁNK!
Ó, "Lélek", ne csüggedj! Ne pusztulj bele!
Nézz fel a magasba,- s könyörögve szólj!
Lelkűnket kikérte a "Rossz", támad, tombol!
Uram! Ments meg a kísértéstől!
Ments meg a gonosztól!!!

AMEN

UTÓHANG

S akkor szolt a Mester, kemény szelíden,
Távozz Sátán, SZÚNJ vihar! Béke, csend
legyen!
Miért féltetek ti, kicsinyhitűek?...
Bízattok! Hiszen én megígértem nektek,
Pokoli hatalmak rajtatok erőt nem vesznek!...
Hűséges kis nyájam, én pásztorod vagyok,
S a végső időkig, - veletek maradok!!!

AMEN